

BASKIN BEKLER YÜREKLER

CUMA ANDOK

İÇİNDEKİLER

- Baslarken
- Deniz Bende Kayboldu
- Baskin Bekler Yürekler
- Alti Özgürlük Özlemi
- Kizil Karanfil
- Ekmegimi
- Tutabilsem Seni

Kaplumbaga

Günü Safakla Yasamak

Tabiat Ana

Kandirmaca

Vermisim Elimi Daglara

Yarinlar

Kuslar

Adim Adim Seslere

Dikenli

Güne Merhaba

Dünyada

Insan Olan

O Topraklarda

Ak Güvercin

Agri'nin Çigligi

Matemli Gönüldasim

Yürüyenler

Bir Saat Doldurmadan

Vay Halime

Mahkum

Asker

Adsiz Olacak

Sözden Üstün Ne Var Ki

Agitlesti

Koçer

Özgürlüğümü Kafesledi

Geriligim

Çoban Köpegi

Kalk

Ölüm

Sevi

Ates

Dal Dal Olsa

Duvar Dibindeyim

Ben Olmayan

Kan Izindeyim

Yarina Dair

Dokuz Ay Varolan Hakkim

Vermez Insanim Canini Akbabalara

İki Baharla Yürüdü

Ben Zilanim

Savas Kani

Sekiz Beden

BASLARKEN

“Yanardagların lavları püskürttüğü gibi devrimler de insanları fırlatır” sözünü söylerken

Victor Hugo kendi yaşadığı zaman ve mekanın üzerine çıkıp tüm zaman ve mekanlara seslenir.

Kürdistan Devrimi, ortaya çıkisiyle birlikte çok yönlü baskıları getirmiş ve Kürt coğrafyasının

insanlarını yakın-uzak bir çok yere savurmıştır. Kimi sadece ekip büyüttüğü bahçesini,

evini bırakıp giderken, kimi yaratıldığı toprağını bırakıp gitmiştir. Kiminin de bırakacak sadece

acıları ve yoksullukları vardır. Kimi kendisiyle götürür bir parça, kimi tümünden bırakır gider.

Kimi tümünden götürmek ister, yeni ugraklarda getirdikleriyle yaşayamamanın yenilgisini tasir.

Yeni başlangıçlara yenilir.

Yürek bir yolcudur artık. Kendi kaynagının uzagina düşmüştür ve uzak olan her yer birbirinin aynıdır.

İşte bu yolculardan biri de Cuma Arkadastır. Kürdistan’da, köyünde yaşadığı baskılar

yaşanılmazı dayatmış ve devrim O’nu metropollere fırlatmıştır. Buralarda ülkeden, toprağından

kopmanın sancılarını yasarken “gerçek” arayışında zaman zaman savrulmanın etkisiyle sert

zeminlere çarpmış, kendine ait olmayan sofralardan yarı aç kalkmış ama hep aramıştır. Ülke

topraklarından ayrılırken yüreğini de getiren ve her şeye rağmen bir parçasını

koruyan, temiz
birakanlardandır Cuma Andok.

İste yüregindeki bu nokta arayışlarının cevabı olmuş, O'nu yeniden kendi
kaynağına, ülkesine
getirmiştir.

Yolculuk sürmektedir.

O, yüzünü ve yüregini ülkesine dönerek bu yolculuğa yeni doğmuş bir ruhla
yeniden

başlamaktadır. İste bu dizeler gerekçeleriyle birlikte yolculukları anlatır. Yolda kimi
zaman
yenilmiş, boş vermiş, kimi zaman ağlayıp sitem etmişse de umudunu
yitirmemiştir. O'nun
siirlerinde acının eflatun, hüznün sarı, coşkunun kızıl tonları yanında yaşam ve
umudun yeşil
giysilere bürünmesine tanık oluruz. Tüm renkler ışık olup O'nun dizelerinde yansır.
Çünkü O,
"umudun diyarı"nın suyunu içmiştir. O suyla yıkanmış ve ruhunu yıkamıştır.

Biz de siirleriyle O'nun duygularından kendimize ait olanları bulup çıkarırken
O'nun sahsında
bir serüvenin biyografisine tanıklık ediyoruz. Yolculuk hala sürüyor. Şimdi O içinde
bir çift
çorabı, defteri, kalemı bulunan sırt çantasıyla, kalesnikof silahıyla birlikte yeni bir
yolculuğa
çıktı. Yüzünü Behdinan dağlarına dönerken kalemiyle bizlere veda etti ve yola
çıktı. O'na bu
yolda başarılar diliyor ve giderken bıraktığı nottan bir-iki cümleyi veriyoruz.

Sarya-Baran Edebiyat Okulu Öğrencileri

"Her zaman için varolan istemimdi yazmak, içten gelen duyguları siire dökmek.
İlk siirler
benim için anlamlı olsa da sonrakiler tecrübeyle birlikte daha iyidirler. Uygun
görülenlerin
değerlendirilmesi beni ne kadar mutlu eder, tahmin edersiniz. Diğer yönlü de

değerlendirebilirsiniz. Sizlere, harcayacağınız bütün emekleriniz için
tesekkürlerimi
sunuyorum. Behdinan'a gidiyorum. Vaktim olmadığı için kısa bir not yazıyorum.
Çalışmalarınızda başarılar diliyorum. "

Devrimci Selam ve Saygılar

Cuma Andok

DENİZ BENDE KAYBOLDU

I.

alabora olmuş yelkenli tekneler

karanlık denizlerle bogusurlar

Tayfa Cemil ile gidendir delirmiş deniz

sabah safagından akşam safagina

dikiverirdi yelken direğini

Laz Mahmut'un duymaz gözleri

karanlıkta açtı rüzgara yelkeni

fakirin çocuğu Cemil ne bilirdi ki

dolunayın getirdiklerini

kabarmis deniz gel-gitli
öylece donakalmis Tayfa Cemilim
basina öpücükleri
bir dilim ekmekle koyuvermisti
tahta kapiyi çarparaktan kosuvermisti
ilk günün sevinciyle

günes, safagi ugurladigi vakit
mor isinlar denize düşer
kizil, pembe, mavi
ardisira renk çemberi
denize özlemdi onunkisi
ilk okudugu romandi
hayaliyle cosardi denizin
görmeden cosmadan gitti
sahile vurdu sismis bedeni
ne güzeldi özlemi
özlemi ugruna gidisi

seyre dalmak süzülenleri
deniz suyuna bulanmis
kirmizi gagali martilar
gayri çöplüklere kalmis
Sari Hasan Reis'in günü
kara geçer olmus
o günden bu güne
tutmaz oltalar hamsi
deli dalgalar alip alip içine çekse
bir ömürlük yelkenli tekneyi
bos döner her vakit
o günün bitmezligiyle gelir
ak sakaliyla vurdular, yetmedi
attilar denize, attilar
hep vururdu kiyiya
ona ait olmayani, deniz
ama vermedi Reis'in aksakalli yüzünü
kim bilirdi devrimciligini
Kürdün acili dostu oldugunu
bilmezdi kimse
neden hep bos döndüğünü teknenin
tasimak gerekirmis

özgürlük savaşçısının elle tutulur soguk namlusunu
vurdular, onu da vurdular
alip alip derinliklerine attılar denizin
göstermedi denizler
aksakalli güleç yüzünü

BASKIN BEKLER YÜREKLER

I.

leylek misali tüm minarelerde kus bakisindayim
Xançepek'in sessizliginde
ezan sesiyle uçusan serçelerin kanatlarindaki yel ile
takunyaların tikirtisiyle abdesthane kapisinda
son yolculuga hazir dedelerle uyanista Ulucami
karanligin sis perdesi kalkmadan
Seyrantepe yokusunda
alüminyum tepsili çocuklar
tatlici Sahin ustadan dagilir kokusu
ve Fis köyünün tasli dar sokaklarinda

tak-tuklu fayton duraginda
bir de Merigahmet'in gicirtili kepenkleri
Kerejdax'in taze peyniri
ve
hakimiyeti sona ermis sokak köpeklerinin
istemese de sur dibine çekilisiyle
gün yeniden dogar Diyarbekir'e

siyah önlüklü
Ankara lastiginin plastik topuyla
okul bahçesinde
ve dünden kalma kavganin hazirliginda
ceket altinda sakli saturlu liseliler
Kore mahallesinin çetesi kaçak
kaldirimda Hizbi-kontranin cesedi
Tan gazetesiyile örtülü
ve yikik köskün ortasinda
Kuruçesme'nin mahalle çetesi
durum degerlendirmesinde
Yurtsever Gençlik ile
üç polis ana topragina yollanmis

Sehitlik'in stad caddesinde
son hizinda keçi motorunun
pat pat eksoz sesi
meydan okuyor her vakit trafik polisine

kulaklar yürekte
yürekler Cezaevi semtinde
ayni nakaratta
harbi delikanli kültürüyle
kaplamalara yer yok
boyun egmeyen asiligi
Vedat Aydın'la haykirista
Taklaci Habesler Atlaslar mavilikte süzülür

Çarşıya Sewiti önünde Hewsel Mizrolu
Karadutlar Gazikösk'ten
boy boy balıklar Dicle bereketi

II.

adım bası kiraathane kalabalığı
Dört Yol kaldırımında is bulmanın hinciyle
okey masasında nasirli eller

aksam serinliginde ikinci uyanista Diyarbekir
medeni cesaretle bir adim önde
randevulu çiftler Gülistan pastanesinde
ya da Anitpark'ta
oysa iki yili askin davasi Fate'nin
balkon dibinde nöbette Maxo
tek söz edemeden göz göze
gecenin karanligi agir agir çöker dar sokaklara
baskin bekler yürekler
devletin kolluk kuvvetleri inlerinde sakli
yani basinda tabanca ya da satur çakirtasi
unvanin ispatidir yara izleri
cami avlusunda takunya sesiyle
safak sökmeden
gün dogar Diyarbekir'e

ALTI ÖZGÜRLÜK ÖZLEMİ

boy boy yeseren ıslakliklarda

kirlangiçlar ötüserek oynasirdi

islak kaldirimlardaydik

alti tek beden

filizlenen fidandik

geçip gitti biraktiklariyla

bizden alip gitti

sokak sokak gezer dolasirdik

özgürlük savaşı olmanın

dağların özlemiyle

o günün sabahı eller kilitlenmisti

alti beden kucak kucagaydik

buluşma yeri ana toprağı

vadilerden asiliklere çıkacaktik

ak güvercin gibi İstanbul'dan

sahinleserek Medya'ya

Kürdün Kürdistanı'na

yükselecektik

ne güzeldi yüksek dağlarda

kucak kucaga olmak

soguk namlular isinivermisti

barut kokusu sinmisti bedenimize

oluk oluk kan akarken

düsüverdın sen Cemal

Soran zozanlarında tek basına

ihanet kursunuyla göğsünden

düsüverdın yaylalara

ya sen

Firat Hakkari

olmayacak denilen engin yerde

M-16 mermisiyle düşüverdın

çesme basına

zaferi müjdeledin Hakkari'ye

cam çerçevesi gözlerinle

deli dolu coşkunla koşardın

Melekti adın

melek gibi tuksak edildin

Mazlum'un direnis diyarında

ya sen

uzun topuklu Aysel

ne de güzel gülerdin
güldürürdün
alti bedeni almistın yanına
dünyaya kucak açan temiz kalbine
yüksek dağların özlemiyle
keskin sahin gibi intikam yeminiyle
uçardın şehitler kervanı göğünde
güneşe doğru
geliverdin dağlara
yine alıp çektiler kaldırımıllı yollara

girisken olan sendin Celal
biterse görevin gelirsın elbet
kalmisim özgür dağlarda
kayalarda
sakin sükunet taşı
agir top güllesi
intikam yeminiyle süzülürüm
pas tutmus kayalarda

12.Kasim.1999

KIZIL KARANFIL

çatlamis avuçlarimin arasinda

karanfil tohumu

gözlerimden akan yas

çatlaklari doldurur

Dicle'min kiyisinda açar mi karanfilim

uzun bacakli leylek konmus minareye

bizim Xançepek'te

tasli sokaklar kan kokar

akar kan

kan akar

açar mi kizil karanfilim

isyan çigliklari yükseliyordu

Diyarbakir zindaninda

asil kus uçuyordu

surlardan cihana

açar Mazlum Mazlum

kizil karanfilim

21.Mart.1999

EKMEGIMI

göstermek yoktu mavilikleri

gözler bile tutsak

bir yel oksamasına hasret yanaklarım

bembeyaz duvarlar ne de soguk

ve cansız

gülmeyen dudaklara bakıyorum

kin dolu gözler bakıyor bana

tutsagım mapushanede

çaresiz serçe yavrusu gibiyim

mızrap vuruları öykünemez çığlığıma

naralar atıp

çığlık çığlığa bağırırsam nafiye

soguk demirden ranzalar var baş uçumda

kırmızı akvaryum balıkları yok

kalmışım bir basıma karanlıkta

yürek ateşleri ve mavzerimle

benim olan ve olması gerekenlerle

hani

islak kaldirimlarda

sararmis dökük yapraklarla

yol boyu sevdiklerimizle kosardik

vakti dolmus hayallere izin yok

gelecek uzak saniyorum

yasadiklarimla bir daha yasayamam

gözlerimi kapayarak hayallerimi yasamak

bulabilseydim nasirli ellerime ekmek

ölümüne bir parça toprak

tutar miydi ellerim silah

çalandan çalar miydi bu yürek

yok dostum yok

kaldirmaz özüm

alabilmissem bir parça namus

yeniden dogmadan verilen görevi

insanca insan gibi yasamak

ben düstükçe demirli hücrelere

büyük hirsizlar tadina varamaz

nasirli ellerimdeki ekmegin

TUTABILSEM SENI

gözlerimle göremedim
mikroskoplarla bile
avuçlarimla tutamadım
sicak bedenimle hissedemedim
huzuru dinginligi
bir tutabilsem seni
pas tutmus kayalikta yetisen çiçekle
bozkir yanginlarinda
kus sirtinda arasam
yahut ardina düşsem
ey bulut rengi tavsan
söyler misin gösterebilir misin
onu bana

KAPLUMBAGA

yasam ormaninda bir yaprak
hayat okyanusunda damlacik

dogadan kopmaz bir parça

narın bir gül

ya da

kirda bir çiçek

maviliklerin derinliklerinde

yosun saçlarını uzatmış bir tas misali

terkedilmişliğin simgesi

kuru çöllerdi kum tanecikleriyle örtülü

tas kabuklu yaram

hani sonbahar aylarında

sararmış dökük yaprakları hisirdatan

taze kokulu lavanta bahçelerinde

yesilliklerde yolunu açan kaplumbaga

minik adimli uzun ömürlü

insana zararsız

dogaya zararsız

ne onunla ne onsuz olmaz demem

ama bir gül eksik zengin bahçemde

GÜNÜ SAFAKLA YASAMAK

alaca karanlık çoktan göçmüs
sabah yıldızı çikali bir saat olmuş
yeni uyanmış gözlerim
havayı yırtarcasına
"Yan serkeftin yan serkeftin"
siariyla güröldeyen safakta
adım adım
tek sıra ilerledik
hisirdayan kurumus otlar
bir adım önde kaçan kelebekler
rahatı kaçmış kaplumbaga yol vermez
hep ileri
hep zirveye
asiliklere
ates topu adım adım yüksege
sarı saçlarıyla sardı sabahimizi
ışık alan çiçekler uyandı
özgürlük savaşçlarıyla birlikte
dağların dorugunda
yaşamın en güzel günlerini
günü safağa yaşamak

TABIAT ANA

kurumus yapraklarınla

hüzne çalar rengin

sende bensin bende sen

binlerce tanrıdan biri

birinin hepsi

kutsal tabiat ana

KANDIRMACA

bulutlarda yürür sanki

tabanları degmez olmuş

suya ve topraga

uçar ayakları havada

basi dik sanırsın

kibirindendir

öyle büyümüş sanırsın

acirim, söylesem kirilir kalbi
hele bi de öyle kibirliyse
vakit gelip siradanlasirsa
unutulursa kendisi
isyan eyler içten
yansirsa, cümle aleme rezil olur
dikkatleri çekmek ister
unutulmadan masa basinda
onunla hep ve onun için
yapilmayan ilk ve ender olur
gözleri aldatir
ardindan gönlü aldatir
umutlariyla hep kendini kandiran biridir

VERMISIM ELIMI DAGLARA

oturmusum masa basinda
yapraklar oynasir rüzgarla
önümde Üsküdar sahili
bu gidisli gelisli curcuna
masa üstünde limitsiz
bizim olan aslan sütüyle

arpilmisligin etkisiyle durum vahim

haftaya ayni gün ayni saatte

dünyaya bosvermisiz

o da bize bosversin diye

ne var ki sirtimizda sanir

halka halka dolasir olmusuz

vakit tamam

kavun benden

viski ondan olacakti

kararmis gözlerle kan kusuyordu

peetede viskiden eser yoktu

pürüzsüz tahta masada silah duruyordu

kara haber öyle sessiz gelmisti

bosvermislik intikam yeminiyle silinmisti

toprak damlar baslara yikilmis

Çocukluk yastigimdan bir parça

annemin nasirli ellerine dsmstr

bir tek bugday tanesi çok grlms

alindan akan terle gelen

renksiz televizyon alevlerde

dede yadigari nargile
fokurdaya fokurdaya çatlamis
güzel Besemin kumral saçlarından tutup
samanliga götürmüşler
ellerinden tutmaya kiyamadigim Besem
benim olmadigindan degil
onlarin olmanin utancindan
derin vadiye
uçuruma birakivermis kendini

durulur mu simdi
masa basinda rakidan vazgeçip
dolmaz mi kara gözler
tutmaz mi artik nasirli eller silah
dayanamadi kahrindan anam
deli olmus kambur babam
haksiz gelen tokatlara
onur savasina
baskaldirmis
umut baglamis APO'ya
ugurlamis cigerparesini daglara
esmerligimde izi kalmis tokadin

yüregimde gizli kalmis sevdamla

baskaldiririm bir kere daha

vermisim elimi daglara

gönlümü benimle yanan gönüldaslarima

emek yolunda isyankar yoldaslarla

kan akittim ilk defa

basamam hala bir karincaya

sözümdür anam

ter kokunla hala yanarim

sözümdür babam

gönülden hep aglarim

sözümdür Besem

senden bir parça olurum

sözümdür insanim

insan olurum

YARINLAR

aksam karanliginda yanimdasin

geceler hep seninle
beyaz çarsafli yatağimda
mutluluk rüzgarlariyla rüyalarimdasin
bozkir sariligi boyunca kosardik
hayallerimizde kurardik yarinlari
askin dorugunda bir bütündük
yarinlarimin saklisi
sözden dönölmez
namustur
tutsak edilmiş bedenlerimizle
kirletilmiş topragimizda yasam haram
ne zaman ki avuçladik topragimizi
halkimizla birlikte
özgürlüğe kosarken elele yarinlara
o vakit gelirsın aklima
tutmak isterim ellerini
özgür bedenlerimizle yan yana olmak
aydinlik yollardan yarinlara
yol almak isterim

KUSLAR

su gibi parlak gökyüzü
okyanusa benzer
ufukta kara var
karadan sonra yine ufuklar
beyaz dumandan bulutlar
denizde köpüren dalgalara benzer
akar
rüzgarla savrulur kuslar
kuslar
baharin gelisini
güzün gidisini haber yaparlar
kanatlarında gökyüzü tasiyan kuslar

ADIM ADIM SESLERE

I.

el sallayarak gidiyorsun
gidisinle gölgeler oturdu
gözlerimle görebildim tüm mekanlari
serin yeller karanlikta ilerliyor

kosar adimlarla

yürüyorduk tozlu yollarda onunla

katirin nal sesleri

nakarati yolculugumuzun

oksayarak dagitiyor sari saçlarını

daglardan kopup gelen rüzgar

avuçlarimin arasından soguk namlu

yüregimde sıcak öfkem

ateslenmeyi bekliyor

dört ay ömür tüketmiş mekaplarımız

kim bilir kaç kez yamalanmış

uzatılmıştır ömrü

değerin kavurucu ruhuyla

toprak kayardı ayaklarımızın altında

silinmiş gölgeler ayisiginda

onlarla yürürüz adım adım

içimizde hasret

hafiften tebessüm dökülür dudaklarımızdan

II.

sesler adım adım geliyor

yollardan daglardan

sesler, ölüm kusan demir bulutlardan

özgürlük söyleyen dillerden geliyor

ve siar

"Yasasin Baskan APO"

tilililer duyuluyor

yaklastikça adimlar düzensiz

gögüslerin inis kalkisi

ve yolculugumuzun nakarati nal sesleri

yandaki mevzide

Beser konusturuyor bülbül gibi bixiyi

oysa yasamda ne de narin çiçeksi

alevler yükseliyor ön tepede

Barzan'dan iki patlama B-7 ile

köyün emektar çocuguydu

dönemin sancilisi

özgürlük çekiyor onu

miknatis gibi hep ileri

tilili onun sesi

kim geçmezdi ki coskulu sesini

bir kat daha artti kursunlar

dagitiyor barut kokusu

toprak ile barut bir de terle

III.

su nerede

su istedi benden

kurumus dudaklardan tuz baglamis alnina

yanıyor içi

oluk oluk akiyor kani

bir pinar vermez misin bana

ey ana

esmesin yeller

dagitmasin son kokusunu

kalsin bana

sesler özgürlüğe çağiran

naksedilmiş tepelerden

düstü ilk tepeden mevziden sonra

haykirisli acidan

gelmiş boynuna kahpe kursun

uzanmış

kim bilir hangi çirkin el

kokmuş parali ruhlardan

onunla yükseldi hilal

berrak

karanlıklari aydinlatan isik

öylece uzanmis ne de güzeldi

nehir kenarinda banu çiçegi sanki

IV.

bakinirim unutmam

özgürlüğü naksettigin tepeyi

senin de kanini aldi ana toprak

ve Van Gölü'nün bulutlari

Balkanlar'dan kopup gelir

yagmur yüklü bulutlarla birlesir

Arap çöllerinden gelen kum taneciklerini

kendine katmis

kasirgalar gelip konar bas ucuna

ölmek ne ki

dogmak

hep varolan bir canli buket

bir gün bir çiçek

ya da tek renk olmayan kelebek

dagilir yari canli vücudundan

alir götürür nehirler

uzak denizlere

yem olsun kirmizi süs balıklarına

ya da yosunlara besin

ates topunun alevleriyle buharlasir

sis perdesinde yerini alir

konar

asi dagların zirvesinden

senden olan parça

V.

naksettigin özgür tepede

ve basucunda yesillenecek bozkir

rengarenk kir çiçekleri

kirlangiç yuvasına mekan oluyorsun

dedim ya

ölüm ve yaşam ne ki

zamanın önemi ne ki

sen hep varolduktan sonra

yedi renkli yasam çiçegi
bal arilarinin çiçek tozlari
senden bir parça
daglarin asiliklerinde sahinlere
okyanus derinliklerinde yunuslara oksijensin
rüzgarla süzülen
yasayan ve yasatan
degisen ve degistiren
bir bebek safliginda dogacak olan
ruhlarin karanligindan siyrilan aydinliksin
insan olarak yasadikça
güzelliklerle donanip
can olup dogacaksin

29.Temmuz.2000

DIKENLI

her yanin tarihtir ülkem
bir yanin Ibraniler'in yurdu Harran

bir yanin Kürdün yurdu Diyarbekir
sarmis seni tarih gibi surlariyla

bense kalmisim iki duvar arasinda
yalniz basima

bir vakit gelir ki
güzellikler

Karacadag'dan kopup gelir
Firat'tan akip gen rüzgar
sarhos eder beni

kara dikenler aramizda
el veren yok kalmisim bir basima
ey Diyarbekir

gl isen koklar ocuklarin

bagri yanik sehrim

tutsan kardes elini

biraksa kahpe eller seni

rse dikenler kökten

kavussam sana

12.Haziran.2000

GÜNE MERHABA

bembeyazdır gökyüzü

soluk

tek bir bulut yok

rengi uçuk bir mavilik

parıldar sabah yıldızım

sisli havada beyaz bulanık

ardından doğar yatay ısınlar

pembe olur

maden yatağı dağların zirvesi

yüzün aydınlanır daha çok

sonra maviye kavuşur gök

iste o vakit başlar gün

merhaba derim sana

seninle gelen güne

merhaba yeni yaşam

18.Aralık.1998

DÜNYADA

bir militanın günlüğünden
gerilla yaşamından alıntılar
doğanın gösterdiği

silahların konustugu
kitapların söylediği
beynin yönettiği
duyguların dokundugu
yalancı dünyada doğru yaşam

9.Mart.1999

INSAN OLAN

ben kendim kim olacaktım
çamurlar içinde yüzen
fakirlikten sefaletе düşen
çukurlara atılan benmisim
zincire vurulmuş ellerim, ayaklarım

siringadan akitilmis zehir beynime
karanliga bogulmus olan ruh benim

seçiyorsa sahin ölümü
kafese konuldu diye
intihar ediyorsa sincap
cevizi alindi diye
dokunamiyorsa bülbül g l n askindan
prangaya vurulmus isem
elimden ekmegim alinmis ise
elimi kaldirmis isem d smana
alevlenebiliyorsa bir daha
y regimdeki kivilcim
seslenebiliyorsa bir daha
karanliktaki ruhum isyan diye
karanlik aksamlar  rk tse de
yildizlar aydinlatacaktir karanligi
bulutlar örtmek istese de ayisigini
rüzgar alip götürecektir sisleri

Günes mustusudur aydinligin
gün dört nisan ile baslar

aydinlatan sen yücelten sen

zincirleri parçalayan

yildiz sen

ay sen

dag doruklarında esen yel sen

ufkun gün doğumu

hani

Kürt çocuğunu bağrına bastığın an

dizlerine oturttuğun

Arap çocuğun dağınık saçlarını oksadığın

kumral Süryani kızına kucak açtığın

minik avuçlu Türk çocuğuna

merhaba dedigin andi

toprağın yeserdigi

bir avuç toprağımı

bir mezarlık toprağımı

aldılar benden

beyaz çarsaf giymis dağlar

don tutmuş akmaz pınarlar

kelebek müjde getirir derler

ördek kara haber

iste o günün sabahi
oyuncagi kirilmis çocuk degil
ekmegi çalinmis işçi degil
bebegi alinmis ana degil
sevdiginden ayrilmis asik degil
acilarin hiç biri degil
gözlerim yasli yanaklarim islak
agaç dibine çömelmisim
saçlarim daginik
kar yagar daglara
yüregime
daglar simdi sessiz
sensiz üsüyor
söz söylemez kalem yazmaz
ayisigim Günesim
15 Subat karanliginda
yasamim sevdigim her seyim

Baskan APO

13.Subat.1999

O TOPRAKLARDA

güller ayında düstüğün
o topraklarda
siyah saçlarından
oluk oluk kan akardı topraga
simdi
laleler açmış o toprakta
kir çiçekleri açmış bas ucunda

16.Subat.1999

AK GÜVERCİN

Şehit Fırat Hakkari Yoldasa

seni andığımda içim dolar
akmaz gözlerimden yaşlar
gönülden aglarım
daha yeni bastın özgür topraga
sinmemisti barut kokusu

tamamen parmaklarına

ak güvercin idin

keskin sahindin

Mezopotamya'yi bagrinda tasiyan

yesile bogan Fırat yoldasim

18.Kasim.1999

AGRI'NIN ÇIĞLIGI

Sehit Cemal Yoldasa

dösek yerine tozlu kaldirimlarda yatip

gözlerini yumdugun

karanlık sokaklarda tedirgin

cesurca yürüdüğün anları

molotof tutan avuçlarını

bir adım önde

korsan gösterilerini unutmadık

ay kızıl olmuş

kara bulutlar gölge yapmak ister
çoban yildizin karsidan güler sana
irmaga düşer sonra
kizil ay
ve gülen çoban yildizin

karsi tepede izli mermiler yükselir
kokardi barut kokusu parmaklarinin ucunda
seni oksarcasina eser yel Agri'dan
hatirlamadik
hiç unutmadik ki
sen Agri'nin isyan çigligi
Agri'dan koptun
yildiz oldun

Mart.1999

MATEMLİ GÖNÜLDASIM

dagli olsam görsem seni
maviliklerde bir parça
bulut olsam

sarsam daglarin asiliklerini
tomurcuk açmış ormanlarda
yesile boyanmış bozkirlarda
arasam seni arasam

akar nehirler
aktıkça köpürür
akan benim

fikirdasim yol arkadasim
mücadele ruhum siperim
matemli gönüldasim
dalsam yarıklardan derinliklere

sorsam yer tanrisina
uçuversem maviliklere
yakarsam gök tanrisina
verir mi seni bana

asiret reisi Bilal Aga da olsa
Hindistanli Budistler'e katilsa da
Istar'in himayesinde de olsa
ister alirim

ölüm de olsa
matemli gönüldasim

Kasim.1999

YÜRÜYENLER

agaçlar

ormanlar yaniyor

ülkem ve sehrimde yine

bir çocuk aglıyor

ceviz agacinin dibinde yalinayak

yamali gri pantolonu

ve renkler mozaigine dönmüs

sökük kazaginin ipleriyle oynuyor

salçali ekmek elinde

kara topraga düsmüs

yine uçuşuyor kara sinekler

birbirini izleyen tepelerin ardında

agaçlar ormanlar yaniyor yine

dumanlar yükseliyor

yükseliyor

bulutlarla erisiyor

sokaklar issiz caddeler kimsesiz

kilit vurulmus fabrikalar

insanlarin elleri havada

isyan eyliyor

halk kaçiyor

insanlar kaçiyor

giden var

gelen yok

mazlum ülkem ve sehrime

bak su asi daglara

çocuk

daglar bulutlari kucaklamis

bir sahin uçuyor

dagin eteklerinden ta zirveye

bak

bulutlarin arasinda kayboluverdi

yine göründü ta zirvede sahin

iste orda yürüyenler

gönüllerinde kin, intikam

özgürlük

savas ve baris

ve en derin sevgilerle

Agustos.1999

BİR SAAT DOLDURMADAN

gün gibi apaydinliktir

bu geceler

bir de yarinkiler

kabarik gel-gitli olur sular

yaban kurtlari meydan doldurur

yakamoz vurur ince nehirlere

dolunayli geceler

hep ürperti uyandırır

göz kapaklari nöbeti bulur

gün güneşle baslar

çalar saat çalar

yatak ucunda cevizden sehpa

resmî giyinir

kosar adim kapida
sabah kahvesiyle yetinir
sarisin hanimin parfüm kokusu
boynunda unuttugu ruj lekesiyle
sarisin hanimin bedeninden kopar
dalar pilot kabinine
bir saati doldurmaz
akbaba misali

Cudi Dagi'na oturmus
günü getiren ates yumagini
pembeden maviye çalan bulutlari
daglari seyre dalmisti Serif yoldasim
kulaklari yirtarcasina esip
ölüm toplarini birakip geçti akbaba
ellerimde kaldı kanlar içinde
gögsü delik Serif yoldasim

askida asili resmî elbisesi
sanirsin bakkaldan helva alip geldi
tavada yumurtasi sogumadan
can aldı

can yoldasimi aldı

VAY HALIME

vay gülüm vay

gönlüme ates dolsan

kollarinin sicakligiyla

beni sarip sarmalasan

vay daglar vay

kucak açar misin bana

deniz incisi

yaban çekirdegi kadar

vay yollar vay

izine düşsem götürür müsün

pas tutmus kayalıklara

pusu kurmus yaban domuzunla

geçit verir misin

vay halime vay

umut eylemisim dünyaya

kir çiçeği vermişler

kelepçe diye bileklerime

vay zalim vay

gönlüme ates dolmuş

dağlar kucak açmış

düsmüşüm yoldasın yoluna

Eylül.2000

MAHKUM

bastılar Yamaç köyünü

Bekir'in karagönül kınıyla

mahkum

saskin serçe yavrusu

jandarmalarla namlular arasında

o gün köy kahvesinde

aksamin ilk taze çayı demlenmişti

Bekir'in kardesi

jandarmanın dostu

mazlûmun dÛsmanı

serçe, vurdu elini masaya

haraca bağladılar

mahkûmun baba mirası

göz nuru nar bahçesini

mahkûm harbi delikanlıydı

can verir mal vermezdi

ilk ve son sevdiği

Cane ile

buluşma yeriydi nar bahçesi

her sabah taş duvardan atlar

sirtini dayardı yaslı nar ağacına

çocukken babasıyla ilk diktigi ağaçtı

Cane ile bu ağaca kazınmıştı kalpleri

öylece verebilir miydi kirli ellere

gözlerinin önünden geçti

her hatıra

bir el patlama

mahkûm kapıda

o gün bugündür
mahkum mahkum olmus
jandarmalarla bir oyundur gider

ne etseler de ele dsmedi
uzamis kamislar arasinda
köy meydanini gözler
Çocuklar misket oynuyor
Cane nar bahçesini suluyor
mahkum

dudaklarinda kalin cigara
içi ürperir gözlerini yumar
inecek bu aksam ne olsa da
penceresine tikirti
kendini gösterip bahçeye
safak sökmeden ocagina
anasina varip gidecek
bir demli çay bir lokma ekmek
vurup gidecek sonra daglara

Bekir'in karagnl kini
tez yetistirdi jandarmayi

embere almıslar evi

"mahkum teslim ol

ev sarili,,

Eylöl.2000

ASKER

safak atmadi daha

gün bana dogar

ben askerim asker

emir eri savas çigligi

maviliklerin orta yerine oturduğunda

toprakla yüz yüze olurum

sürün asker sürün

geliverir aklima

karmasa tarih sayfalarında

Spartaküs'ün yanibasinda

asker olup savasmak

kar üstünde banyo

sökük bulamadığım çorap

belinde raxt elinde silah

yürü dağlara

sulara asker

annemin avuçları oksar saçlarımı

Sex Said'in yanında

Vietnam'da

yara almış bit girmiş bir askerim

içim dolar

minik avuçlarımı sıkardım

saman alevi yürek atesim

alır götürür hayallere

çocuğu masal askeriyim

büyüdükçe hayallerimleyim

sönmeyen Güneş atesinden beslenen

dünya insanının özgürlükçü askeriyim

Ocak.2000

ADSIZ OLACAK

konussa dili çözölür

yikar tabulari

belki

öyle gelmis böyle gitmez

deyip te

er meydanina

savas meydanina atilanlar

tarihin

mürekkep tutmaz sayfalarinda

kayip adsiz kahramanlar

kardesin kardesi gömdüğü

babanin anaya hançer çektiği çağda

yetimlerin hakkini yiyen

sis göbekli kanuncular

konustukça dili çözülenler yikti ya

Venüs'e gitmek için ugrasan

katirla içme suyu tasiyan

kimin hakki kimde

hak yiyenler nerde

konustukça dili çözülecek

er meydanina savas meydanina çıkacak
ıkacak da yıkacak
adsiz kahraman olacak

Ocak.2001

SÖZDEN ÜSTÜN NE VAR KI

mehter marsini alarak
sürdüler atlılari
er meydani dedikleri ölüm meydanina
safak atmış ovaya
son kuslar da terk ediyor
sürüyle gelen ardi sıra
zirhli ölüm makineleri
yerel cosku seli
savaş naralari her yönden
Kürdün tililisi baskin
kefiyeleri rüzgarda savrulur

Türkün Kürdün reisleri
minder üstünde elele
söz verildi
sözden üstün ne var ki
ortak vatan
ortak meclis
esit haklar özgürce
bir de islam adaleti
hani içiçe geçmistik
ayrı legende yogrulsak da
aynı sofraya konulmustuk
gavur ellere verilmezdi
Urfa'da Antep'te Maras'ta
sanli gazi kahramandik
Çanakkale'de kan gölündeaydik
mehter marsıyla yürüdük

ne de olsa
ortak vatan ortak meclis
islam kardeşligi
deyip de göğüs verdik
gavurdan gelecek toplara

al yildizli bayraklar

sokak basinda davul zurna

halay çekilir yüzler güler

bayram havasi ülkede

denize dökülenler

kiliçtan geçirilenler

bir safak vakti

temizlenmis düşmandan ülke

dönüyor kuslar oraya

meclis yolunda Kürdün büyükleri

söz verilmisti

sözden üstün ne var ki

cumhuriyet nedir bilmezdi

islamin müritleri

gelmeyecekti islam adaleti

büküldü Kürdün eli

siyaset politika nedir ki

az bilirdi Kürdün reisi

daginik ilk isyan

gelenler istiklal marsıyla

Agri'da Amed'de Dersim'de

Maras ardisira

kan gölüne gömüldü

ayni sofranın ekmegi

Kasim.2000

AGITLESTI

soba yanar alev alev

buhar olur eller

tahta sirada gözler yumulur

Kandil'de

karda yürüyenler

dagda kis biter mi

aralik ayi da bitiyor

kis bitmiyor

kar düşüyor yüzüme

ne de soguk bir bilsen

agacin kurdu Kürdü yiyor

ates düstü yüregime

söylenmese olmazdi sanki

alti fedai Agitlesti

güneyin Botê Vadisi'nde

Ocak.2001

KOÇER

kara çadır dikilmis yaylaya

keçi yününden olma

kara lastikli çocuklar

sökük kazakli bebekler

fistanli anam bacim

ben Kürdün oğlu

koçerim koçer

Mart.2001

ÖZGÜRLÜĞÜMÜ KAFESLEDİ

kerpiçten örölü duvarlar altinda
çömelip beklerim
dogu cephesi erken alir sabah günesini
seyre dalmak bu saatlerde
Kürdün Kürdistani'ni
Mihemed Sexo'dan klasiklerle
dalarim derinlere
tutsak edilmiş sahin misali
karartılmış ülkemde
isik arar isyan eylerim

bahti kara bir insanım
sorarım sana
ey Zerdest
göremedi mi bu günleri
ey Harpagos
tarihin gazabıyla yanasın
lanetin özgürlüğümü kafesliyor
bu günün sabahi
namlu tutan nasirli avuçlarım
ben asker olmusum
dört kitap indi insana

yaraya derman gelmedi

kafesin demirleri kırık

Harpagos gibileri yenik

kitap indi, Apoizm

çukurlara halat indi

dagların zirvelerindeyim

Ocak.2001

GERILIGIM

bir atıversem sinir küplerimi

babadan kalma yönlerimi

tabularimi kirsam bir kere

sevdim desem

asik olmusum diyebilsem

dökülemez kelimeler dudaklarimdan

beynim söyletmez dilime

sevgi duygu sözlerini

ne gurur

ne namus derim

seref diye bildiklerime

Subat.2001

ÇOBAN KÖPEĞİ

kar köpeği

çoban köpeği

diyebilir miyim ki kis soguk

pamuk beyazi kar soguk

kara gözbebekleri kesik

kulak kuyruk hasin olur

beyaz yorgandayken

kurt ne demis ona

ver kokulu burnunu

verem sana

sahin üstü dürbün gözlerimi

yetis çoban yetis

boyunlar çene alti

pençe boz kurdun sirtinda

beyaz örtü kanli

yari canli

top kuyruklu koyun pes eyledi

boz kurt hiriltili

kiyma çoban kiyma

geç yetisti

yetisti

kurdun masalina kandi

kandi da kaldı

kiyma çoban kiyma

Subat.2001

KALK

kalk

gözlerini aç

yüzyıldan bu yana uyuyan sen

alnında karanlık lekelerle

düsürülmüs çukurlardasin

kalk

tut alınmasin

senin olup da alamadiklarini

geçmisi bildigin kadar ömürlük

olanlari bilinmeyen tarihinle

çocuksun

kalk

kos rüzgara karsi

gögüs siperinle

kamikazeyle savrulsun kirlerin

kalk

oku felsefeni

günesinle isit iliklerini

umudun yitirilmeden tut

siniri olmayan uzay boslugudur

özgürlük özlemin

Mart.2001

ÖLÜM

ölüm

sormadin mi kapiya dayanir

ölüm

basta parmak ucunda hissedilir

hangi yollardan gelir

buz kesmis vücutta mi gizlenir

ölüm

dalından düşen kurumus yaprak mi

vasat yürüyüşü sona erdiren

sirt üstü devrik kaplumbaga mi

ya da

kürtaja tabi tutulan

gün isigiyla gözleri mayismadan

yok olmak mi

ölüm

seveni olmayan kaldirim çocuğu mu

ölüm

askini yitiren

yirmi birlik genç gibi mi

ölüm

Afrika'da sismis göbekleriyle

aç kalmis çocugun gözleri mi

ölüm

Hindu daginda kutsal

Ganj nehrine savrulan kül olmak mi

ve

toprak olmak

ya da

güvercinin kanatlarinda uçmak mi

ölüm

pramitlerin mahzeninde mumyalanmak mi

ölüm

gidip bir daha gelememek mi

ve basi dik kosamamak mi

vatani olmayanlarin tutsakligi mi

ya da

kim oldugunu bilmeyen toplum olmak mi

ölüm

savasta silahini yitirmek mi

ölüm

günesi bulutlanan mi

ya da ölüm

özgürlüğümüzü Imrali’da esarete almak mi

Mart.2001

SEVI

islak gözlerim

öyle ki coskudan gelmeydi

annemin gözbebeklerinde

sevdamin gönlünde

özgürlüğümün özleminde

nur saçan gözlerimle

gördüm seni

yagmura gebe bulutlarla

gece karanliginda seni ve seninle olanlari

ana kucaginda cam çerçeveli resminle

atesin aydinliginda

yarim buket gül parlakligiyla gördüm

gördüm de sana ve seninle olanlara

gönül verip geldim

Agustos.2001

ATES

ates topundan geldik
giderken atesle gidelim
köl olup nehirlerle savrulalım
sularla
toprakla
güneşle
yek-vücut olalım

DAL DAL OLSA

tuttuğun dallar dal olsa
zeytin dali yesil olsa
bol meyveli olsa
seni alıp kalkarsa
geçmisi direnisiyle doluysa
yaprakları gölge olur

oysa

bugün egik duruyorsa

güç vermez

kurtlu kuru köklüyse

tuttugun dal dal olsa

Ekim.2001

DUVAR DIBINDEYİM

dam bulamamis

varoslarin kaldirim tasi

issiz park köselerinde

dökük ve solgun yaprak

söyledim ya

kimsesiz olmanin hüznüdür

dami olmayanlardan

basagin bugday tanesi

seven sevdasi olmayan

gözyaslariyla ıslak sakallari

gölmeyen sönük gözlerle

varoslarin çocuguyum

söyledim ya

dam bulamamis

sarip sarmalanacak

anasi sevdasi olmayan

gölge karanliginda

çikmaz sokaklarin duvar dibindeyim

söyledim ya

dam bulamamanin hüznüyle

her gece yildizlarla gözlerini yumar

ayaz sogugunu tenimde hissederim

serçe civiltisiyla uyanirim

benim gibi öksüz

pamuk tüylü kara bulut kedi

ayak dibimde dost olur

söyledim ya

dam bulamamis varos çocuguyum

Kasim.2001

BEN OLMAYAN

ben ki

beni bana anlatanlardan kaçan

beni bana söyleyenlerden uzak duran

ben ki

gün görmemiş çocuk gülüsüyle gülemeyen

topragi elinden alinan

tarihi bos karanliklarda kaybolan

ben ki isyan edecek iradeyi bulamayan

lanetli olup bilmeyen

ben ki

sinirsiz gökyüzüne bakakalan

gözyaslariyla bogulan

kendi ülkesinde tutsak olan

ben ki

düşmani beni bu hale sokup

kan pazarında cirit atan

ben ki

beni ben eden

ben olmayan

Mayis.2001

KAN IZINDEYIM

bana kalsa hepten

yikar giderim kendimle her seyi

oysa gönlüm

nice mazlum çocugun gözyasinda

dizlerini döven ak saçli

agitlarda okudukça öğrendikçe

hepten gözlerim kararir

kan çeker beni

kan tutar mi beni bilmem

bana kalsa

hepten siler geçerim tüm çöplükleri

kendimle her seyi

tasmasini koparmis köpekler saldirir

kabuslarimda davetsiz

beni kemiren lagim fareleri

tek kursunla bitiverir dünya

acılar hep sizinle

oysa

bu türden kaçaklar

alçaklarla bir tutulur

büyüdüğüm sokak köselerinde

ana sütü haram olur

hesap sorulurmus

gideceğim tüm boşluklarda

bana kalsa

hepten ezer geçerim ya

kendimle her şeyi

ama Hakkari topraklarında Fıratlar'ın sözü

Xakurke'nin derin vadisinde

on altıların yeminiyleyim

Sinini'den Kale'ye

Cemal'in kan izindeyim

yikilir mi çiçek açan fidanlar

sis perdesinde gizli sevdalar

Kasim.2001

YARINA DAIR

masum gülüsler
her geçen günün acisiyla gölgelenir
ayaklar toprakla
avuçlar dost avuçlariyla kenetlenmisse
alnin
ay çiçeğiyle güneşe dönükse
özgür gülüsünle
aydınlık olur yarinlar

Kasim.2001

DOKUZ AY VAROLAN HAKKIM

yarinlara gebe
ana rahminde beklemede
hangi topraktan yeserdim de düstüm
balikli sularda

yolunu kaybetmis sürüde

hangi oltaya

ince işlemeli aglara takildim

yasam agacinda yasama gebeyim

isterim ki

yarinlarim gül bahçeli çiftliklerde

gün isigini hep alsin

doyasica çiçekler

aman ha

Afrika'nin çatlamis topraklarinda olmayam

sonra sis göbekli büyürüm

yok yok

Arap çöllerinde

Petro-Dolar çocuğu olmayam

yirmi dört parçalı halktan

ileri aci veriyor halen

dünya gücü Avrupa

ona kuyruk Amerika diyarlarından

kara delikler çeker kabuslarimda

kus tüyünden taç takanlar

kirbaç izinden kanli kara derililer

vakit geldiyse tamam

acelem yok

dokuz ay varolan hakkim

göz bandimi açiverince

gözlerde isyan sevinç

özgürlüğe mahkum olsun

anam babam ülkem

Eylül.2001

VERMEZ INSANIM CANINI AKBABALARA

sonsuz maviliklerde bir parçacik pamuk

yeller alir onu ufuktan uzaklara

mavilikleri yirtarcasina süzülür

dumandan bir serit birakir

o timsah agizli akbabalar ve demir kanatlilar

bir daha canlar almak

topragi kanlarla sulamak

çiçekleri toza bogmak

bir tek can birakmamak için uçmaktalar
o timsah agizli akbabalar
ve demir kanatlilar

egitir kendini yüceltir ruhunu
keskinlestirir çelikten iradesini
vermez insanim canini akbabalara
pas tutmus kayaliklari siper eyler
bûlbûllerle sohbete dalar
vermez

o timsah agizli akbabalara
demir kanatlilara

Mayis.1999

IKI BAHARLA YÜRÜDÜ

güneyin Sinini'sinde
Kale dedikleri o dagda
sicak bedeniyle saldirdi
düstü

son azmiyle kalkti

düstü

Istanbul'un dar sokaklarında

arkadasimin arkadasiydi Hüsnü

simsiki sikti elimi

o günden sonra

kopmadik birbirimizden

her mitingde her eylemde

yanyana kolkolaydik

çalistigim isyerine gelir

bir dahaki bulusma yerini söylerdi

sol yanaginda büyükçe bir ben

aile nisaniydi

güleçti

ilk eyleme gidisimizdi

önce koydu molotofu camdan içeri

kosar adim kaçarken

alninda boncuk boncuk ter dolmustu

molotoflar yetmez, derdi

daglara gerillaya

bize sicak namlu gerek

asi dag sahini olmak için

kocaman iki yıl

çesme basi çiçeklerle

sehit kani barut kokusuyla

kar kurduyla geçti

sirtindan vurdular

düsmedi ayaktaidi

umursamadi

ancak bir ay tutabildiler

doktor eli beyaz çarsafa uzandi

çocuk sevdasiyla kaçti köyünden

canavara bürünmüs Istanbul'a

annesinin saç kokusunu

babasinin azarlayan bakislarini

söyler de aglar

söyler de gülerdi

ilk cezasiydi o zaman

götürmediler bir eyleme

belinden söküp atti raxtini

komutanin ayak dibine

haykirip tepki duyardi
tabur içinde islak gözler
kaya dibinde hüngür hüngür
utanir ama kizgin

iki baharla yürüdü
sonbaharda yapraklar düşerdi
doksan sekizin sararmis yapraklari gibi
rüzgarda savruldu düstü
düstü ya
O da düstü

Mayis.2000

BEN ZILANIM

bagrim nice madenlerle
has topraktan besinlerle
yasam veririm akisimla
solmaz nurani isigim

ben O'yum

dar geitlerim derin vadilerim

gökle öpösen zirvelerim

bulutlarla

va damla damla terimle

içimden akar nehir

bilirse o bilir

konussa

asi zirveler ve Munzur

bagrina dösen son igliklarla

salarini yolar analar

ne yürek ne beyin alır

ben ki Dersim'im

dünyali olmak gönüllere taht kurmak

basi dik

son harpten kalma

son saniyede

yirtik kasından süzölür kan

ona dönük namlular

o, küçümser gülüsüyle ayakta

ben ki Munzur'um

yeminleri bende

rüzgarla savrulur tohumdan tohuma

daha diyeyim mi

o zaman dinle

ama aglama

sakin aglama

dokuz ay önce bakireliginden çıkmis

çift canlı Beseler'in

kör hançerle desilisini

hani bütün çocuklar günahsizdir

deyip de kuyulara atanlar

ben ki benim

yeseren fidanlarla isyanlasan

köklerimde sakli

gün isigiyla açar Zilanlar

ben ki isigim

basi dik

Munzur esintisiyle dalgalanan saçlari

ve halayla cosan ruhu

son saniyede Güneşe gülen

Zilanim

SAVAS KANI

hasret giderdi yine toprak
aylar sonra
göklerin yırtılıp yağmur olduğu günde
çölde susuz kalmis bir ana toprak
kanla sulandi
ne getirdi atom teknik daglara
vurdu barbarlar
kinini getirdi
kaçirdi ürkek tavsani ininden
ceylan korkup daglari terk etti
Serdar ile Baran yoldas
kanla suladi topragi

SEKIZ BEDEN

selama durmus sekiz atesten yürek

ve gülden birer demet
sekiz keskin sahin
ak mi ak güvercin
filizlenen fidan
selama durmus Kandil'den
teke tek tokalastilar
bire bir kucaklastilar
astilar tarihin daglarini
kanli topraklari unutmamacasina
basip geçtiler
adim adim gölgeleriyle
selama durdular tarihi zirvede
Zagros'un asiliginden süzülürken
sekiz sogumus namlu
kokmuyor barut kokusu
selama durmus barisçilar
baristan özgürlüğe selama durmus Gelisim Bogazi'nda
seher vakti olmadan
sabah yildizi dogmadan
sekiz beden ayriligin sükunetinde
her seyi anlatiyordu

